

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 66.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901895888/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

IX.

Den strænge Vinter havde jaget ethvert levende Væsen i sin Hule. Men nu var Naturens Orden atter oprettet. Solen herskede paany, Markens springende Vildt viste sig igen, og enkelte Jægere strejfede i Bakkerne. Klittens Folk krøb ud af Hytterne, og hen over den blændende Sneflade trak de hver med sin Kælke til Mølle med Sække, mens Grisene derhjemme gjorde et Spektakel, som de ikke havde faaet Mel i fjorten Dage.

Sørens Hustru kunde atter tage sig af Husvæsenet, hvorfor hans Tanker bleve mere fri, og løsslupne tumlede de

gennem hans Hoved uden at komme til Ro.

Han gik udenfor og saa paa Ladebygningen, paa Digerne, Læbælterne, alle disse smaa Begyndelser, som nu laa tilsneede. Mon han skulde faa Lov til at fortsætte dem, naar Foraaret kom? — Det var vel rimeligst, at han til den Tid maatte pakke sammen, flytte bort med Hustru og Børn og sige Farvel til denne Plet, hvor han dog havde slaaet Rod. For alle de Fordringer, der nu strømmede ind paa ham, vare over Evne Købmanden! Doktoren! Apotheke- ren! Renter og næsten intet havde han at sælge til en kontant Skilling. — At han skulde kunne klare de Béter nu, det kunde ikke ske uden Mirakler! Det eneste, der kunde springe, var Grisen. Den var ganske vist bestemt til Saltkarret, men nu blev det ikke denne Gang. Men hvad forslog saa ogsaa det! Der var ingen